

מ"ת 9653/01 - מדינת ישראל נגד אמין סראחין

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 21-01-9653 מדינת ישראל נ' סראחין(עוצר)
תיק חיזוני: 617212\2020

בפני כבוד השופט ביאלן אלעוזר
הمحكمة מדינת ישראל
נגד אמין סראחין (עוצר)
המשיב

החלטה

הבקשה, השתלשות העניינים וטעוני הצדדים:

- לפנוי בקשה לעיון חוזר במסגרת עותר המשיב לשחרורו ממעצר בתנאים מגבלים וערביות.
- נגד המבוקש, הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, תש"ב - 1952; עבירה של התפרצויות בבית מגורים בכונה לבצע עבירה במצבה חדא לפי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק") יחד עם סעיף 29 (א) לחוק; גנבה במצבה חדא לפי סעיף 384 לחוק יחד עם סעיף 29 (א) לחוק; גנבת רכב במצבה חדא לפי סעיף 413ב לחוק יחד עם סעיף 29 (א) לחוק. בד בבד עם הגשת כתוב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.
- על פי עובדות כתוב האישום ביום 20.9.13 הגיע המשיב לבתו של המתלוון, יחד עם אחר שזהותו אינה ידועה למבוקשת. השניים טרו בבתו ולקחו ממנו את מפתחות הרכב, האופנוע, נעלי ספורט ותיק מסמכים ובו סך של 10,000 ₪ בזמן.
- בדיוון שהתקיים ביום 21.1.13 חלק ב"כ המשיב על קיומן של ראיותلقואורה. בית המשפט זה קבע כי קיימות ראיותلقואורה ברף הנדרש לשלב זה, אף שסביר כי חלק מהטענות שהועלו על ידי ב"כ המשיב יש בהן ממש. בית משפט זה הורה על שחרור המשיב בתנאים ובערביות.
- על החלטה זו, הגישה המבוקשת, ביום 21.1.13, ערד לבית המשפט המחוזי בירושלים. בDIVון שהתקיים ביום 21.1.14 במסגרת Um"t 4504-03-21 הורה בית המשפט המחוזי (כב' השופט לפישץ) כי דין העורר להתקבל ולטוכה המ██וכות הנש��ת מהמשיב הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו עד לתום ההליכים.
- ביום 21.2.14 הגיש המשיב בקשה רשות ערעור לבית המשפט העליון שנידונה במסגרת בש"פ

21/981. גם עתירה זו של המשיב לשחררו בתנאים נדחתה תוך שנקבע כי הבקשה אינה חרוגת מהainteres הצר של המבקש, ואני עומדת בקריטריונים שנקבעו בהלכה הפסוקה לצורך מתן רשות ערעור בגלגול שלישי.

7. ביום 23.02.21 הגיע המשיב בקשה זו לעיון חוזר לבית משפט זה, במסגרת עתר לעין חדש בהחלטה מיום 13.01.21, ולהורות על שחררו של המשיב בתנאים שיכללו מעצר בית מלא בפיקוח אנושי הדוק בתוך שטחי ישראל. טענתו המרכזית של ב"כ המשיב היא שנית להורות על שחרורם של נאשמים תושבי האזור למעצר בית בתוך שטחי מדינת ישראל. בבקשתה ובדין לפני הוסיף וטען ב"כ המשיב כי בשל העדר עבר פלילי, העובדה שמדובר בעבירות רכוש, יש להעדיף את שחרור המשיב למעצר בית על פני מעצרו לתקופה מסוימת. ב"כ המשיב הציג חלופת מעצר ומפקחים, מר עבדול פתח מקוסי ומר איברהים מקוסי, מכרי המשפחה של המשיב המתגוררים בישראל כתושבי קבוע.

8. בתגובה לבקשתה ובדין לפני, טענה המבקרים כי יש לדחות את בקשת ב"כ המשיב שכן הבקשה אינה מגלה שניINI נסיבות המצדיק לשנות מהחלטת בית המשפט המקורי והעלין. המבקרים חזרה עלUILות המעצר המתיקי מוטות ביחס למשיב לנוכח טיב העבירות המיחוסות לו בכתב האישום וכן נתען כי לא ניתן להורות על שחרור המשיב למעצר בבית בישראל.

דין והכרעה:

9. לאחר שבחנתי בעיון את הבקשה שהוגשה בפניי, באתי לכלל למסקנה כי דין הבקשה להידחות זאת מהטעמים הבאים.

10. כמפורט לעיל, טענתו העיקרית של המבקרים היא כי על בסיס ההלכה הפסוקה, ניתן להורות על שחרור לחילופת מעצר של שווה בלתי חוקי למעצר בית בתוך מדינת ישראל. דין טענה זו להידחות. סוגיה זו נידונה והוכרעה בבית המשפט העליון בש"פ 13/6781 **קונדוס נגד מדינת ישראל** [להלן: "ענין קונדוס"], פיסקה (פורס בנבו, ניתן ביום 13.11.4). בענין קונדוס, קבע בית המשפט העליון כי ניתן לשחרר נאשמים תושבי האזור לתנאים מגבלים בישראל אך "במקרים נדירים ווציאי דופן" וכאשר קיימת לצאורה מניעה ממשית להחזירתו של הנאשם לשטхи האזור. בית המשפט העליון חזר על קביעעה זו בש"פ 15/743 **פלוני נגד מדינת ישראל**. שם נקבע, בין היתר, כך: "**אכן, שחררו של תושב השטחים לחילופת מעצר בישראל יעשה רק במקרים מיוחדים, כפי שנקבע בענין קונדוס, כאשר קיימת לצאורה מניעה ממשית להחזירתו של הנאשם לרשות הפלסטינית, וכאשר בכוחו להציג חילופת מעצר הדוקה (שם, בפסקה 15).**"

11. לאחר שמעתת את טיעוני הצדדים, לא התרשםתי שענינו של המשיב נופל לגדר אותו מקרים נדירים ווציאי דופן. לפיכך, ולنוכח הביעתיות המשפטית מנהלית הכרוכה במתן היתר שלא בסמכות על ידי בית משפט למי שאינו רשאי לשחרר בישראל, אינני סובר שיש להיעתר לבקשת המבקרים ולאפשר שחררו לחילופת המעצר כפי שהציג ב"כ המשיב.

12. לכן יש להוסיף את העובדה שענינו של המשיב - לרבות היותו נאשם צער לא כל עבר פלילי קודם -

נבחן על ידי הערכאה המנהה ובית המשפט העליון, ונמצא שיש להורות על מעצרו עד לתום ההליכים.

13. לצד כל האמור לעיל, יש לציין את המסוכנות הטמונה במעשהיו של הנאשם שנכנס לכארה לישראל שלא כדין ובלא היתר וביצע לכארה את העבירות המוחסנות לו בכתב האישום. יצוין כי העבירות המוחסנות לו מקומות שתי עילות מעצר- מסוכנות וחשש להימלטות מהדין, לנוכח חומרת העבירות הרי שקיים גם חשש ממשי להימלטות מן הדין.

14. נוכח כל האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה לעיון חוזר שהוגשה על ידי הנאשם.

15. המזיכרות תשלח עותק מההחלטה לצדים.

ניתנה היום, כ"ד סיון תשפ"א, 04 יוני 2021, בהעדר הצדדים.